

Alkotmánybíróság
Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: III/1948 - O/2016	
Érkezett: 2016 NOV 29.	
Példány: 2	Kezelőiroda:
Melléklet: 1 <i>3. sz. melléklet</i>	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A Budapest Környéki Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportja előtt folyamatban lévő, [REDAKT] elítélttel szemben a Gödöllői Városi Bíróság 6.B.589/2009/15. számú, 2010. június 21. napján jogerős határozatával kiszabott 105.000,- (százötezer) forint pénzbüntetés végrehajthatósága elévülésének megállapítására irányuló büntetés-végrehajtási ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 25. §-ának (1) bekezdése alapján – figyelemmel a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban: Be.) 266. § (1) bekezdése b) pontjára – az alábbi

egyedi normakontroll eljárásra vonatkozó bírói kezdeményezést

terjesztem elő.

Kezdeményezem a Tisztelt Alkotmánybíróságnál, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (továbbiakban: Bv. tv.) 292-293. §-aiban a pénzbüntetés végrehajtására vonatkozó szabályozása alaptörvény-ellenes mivel nem rendelkezik arról, hogy a szabadságvesztésre átváltoztatott pénzbüntetés vagy annak hátralevő része nem hajtható végre, ha az átváltoztatást követően az elítelt egy pontosan meghatározott időtartamot, vagy azt meghaladó időt töltött szabadságvesztésben vagy előzetes letartóztatásban.

Ugyanis álláspontom szerint a szabályozás elmaradása az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében megfogalmazott jogállamiság követelményével ellentétes.

A kezdeményezésemet az alábbiakkal indokolom:

1.

[REDAKT] szemben a Gödöllői Városi Bíróság 6.B.589/2009/15. számú, 2010. június 21. napján jogerős határozatával lopás bűntette miatt 105.000,- (százötezer) forint pénzbüntetést szabott ki. Az elítelt a pénzbüntetést nem fizette meg, ezért azt a Gödöllői Városi Bíróság 6.B.589/2009/15. számú, 2010. október 7. napján jogerős végzésével 348 napi szabadságvesztésre változtatta át.

A szabadságvesztésre átváltoztatott pénzbüntetés nem került végrehajtásra, mert e büntetés végrehajtását megelőzték a terhelt ellen folyamatban volt egyéb büntetőeljárásokban kiszabott szabadságvesztés büntetések végrehajtásai a 2015. január 1-től hatályos Bv. tv. 14. §-ának (5) bekezdése alapján, illetve a korábban hatályos 1979. évi 11. tvr. rendelkezései szerint.

A terhelt – más büntetőügyei miatt – 2009. szeptember 15. napjától került előzetes letartóztatásba, majd ezt követően folyamatosan előzetes letartóztatásban volt, vagy jogerős szabadságvesztés büntetést töltött. A terhelt kedvezményes szabadulása a szabadságvesztés büntetésből 2016. október 7. napján volt esedékes, de ekkor végrehajtásra várt a fent írt és szabadságvesztésre átváltoztatott pénzbüntetés.

A terheltet fogva tartó Márianosztrai Fegyház és Börtön – valamint később a terhelt is – a bv. bírónál kezdeményezte, hogy állapítsa meg a Gödöllői Városi Bíróság 6.B.589/2009/15. számú, 2010. június 21. napján jogerős határozatával kiszabott – majd a Gödöllői Városi Bíróság 6.B.589/2009/15. számú, 2010. október 7. napján jogerős végzésével 348 napi szabadságvesztésre átváltoztatott – 105.000,- (százötezer) forint pénzbüntetés végrehajthatóságának elévülés folytán történt megszűnését. Ugyanis az értelmezésük szerint a pénzbüntetést szabadságvesztésre átváltoztatásról szóló végzés végrehajtási rendelvénnyét a bíró 2010. október 7-én írta alá, tehát az utolsó érdemi cselekmény óta 5 év eltelt a terheltnek 2016. október 7-én esedékes szabadulásáig.

2. [REDACTED] büntetés-végrehajtási ügyében alkalmazandó, a Bv. tv., illetve a 2/2013. Büntető jogegységi határozat irányadó rendelkezései:

A törvény 28. §-ának (2) bekezdése, mely szerint a pénzbüntetés végrehajthatósága öt év elteltével évül el.

A 29. §-ának (1) bekezdése, mely szerint az elévülés határideje a büntetést kiszabó határozat jogerőre emelkedésének napjával kezdődik.

A 29. §-ának (4) bekezdése szerint az elévülést félbeszakítja az elítélt ellen a büntetés végrehajtása végett tett intézkedés. Az elévülést minden olyan hatósági intézkedés félbeszakítja, amelyet a büntetés végrehajtásának előbbre vitele érdekében foganatosítottak. A félbeszakítás napjával az elévülés ismét elkezdődik.

A Bv. tv. 14. §-ának (5) és (7) bekezdései szerint a szabadságvesztés és a kényszerintézkedés foganatosítása a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtását megszakítja. A büntetés végrehajtásának megszakítását kiváltó körülmény megszűnéséig az elévülés nyugszik.

A Bv. tv. 292. §-293. §-ai, melyek szerint a pénzbüntetést a törvényszék gazdasági hivatala hajtja végre. Az elítéltnak a pénzbüntetést legkésőbb a gazdasági hivatal felhívásának kézbesítésétől számított tizenöt napon belül, ha a bíróság halasztást vagy részletfizetést engedélyezett, a bíróság által megállapított időpontig vagy meghatározott részletben kell megfizetnie.

Ha az elítélt a pénzbüntetést nem fizette meg a gazdasági hivatal felnőtt korú elítélt esetén a büntetés-végrehajtási bírót megkeresi a pénzbüntetés szabadságvesztésre átváltoztatása iránt.

A meg nem fizetett pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztést úgy kell megállapítani, hogy egy napi tétel helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

A pénzbüntetés akkor is megfizethető, ha azt a bíróság már átváltoztatta szabadságvesztésre (vagy közérdekű munkára.)

Ha a pénzbüntetést a helyébe lépő szabadságvesztés... megkezdése előtt megfizetik, a szabadságvesztés...nem hajtható végre. Ha a pénzbüntetést a szabadságvesztésalatt fizetik meg, a befizetés azonosítását követően az elítéltet nyomban szabadon kell bocsátani.

Ha a pénzbüntetést a szabadságvesztésrevaló átváltoztatás után részben fizetik meg, a szabadságvesztésnek...az a része hajtható végre, amely a meg nem fizetett pénzbüntetésnek felel meg.

A 2/2013. Büntető jogegységi határozat szerint amennyiben a jogerős határozattal kiszabott közérdekű munka vagy pénzbüntetés végrehajthatóságának elévülése 2010. évi május hó 1. napja előtt bekövetkezett, úgy a továbbiakban nincs törvényes lehetőség a büntetés végrehajtására.

Ha azonban a közérdekű munka és a pénzbüntetés végrehajthatóságának elévülése 2010. május 1. napjáig nem következett be, e büntetések elévülési ideje öt év. (A határozat alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló bírói kezdeményezéseket az Alkotmánybíróság a 16/2014 (V.22) AB határozatával elutasította.)

[REDACTED] ügyében a pénzbüntetés végrehajthatóságának elévülése a Gödöllői Városi Bíróság

6.B.589/2009/15. számú, pénzbüntetést kiszabó ítéletének jogerőre emelkedése napján, tehát 2010. június 21. napján kezdődött, vagyis az idézett 2/2013. BJE rendelkezései szerint a pénzbüntetés végrehajthatóságának elévülési ideje öt év.

A fent írtak szerint az elítélt azonban 2009. szeptember 15-től szabadságvesztés büntetést töltött és a Bv. tv. 14. §-ának (5) és (7) bekezdése alapján a szabadságvesztés időtartama alatt az átváltoztatott pénzbüntetés végrehajtásának elévülése nyugodott (Bár a nyugvás idejének egy részében a Bv. tv. még nem volt hatályban). Vagyis az átváltoztatott pénzbüntetés elévülési ideje valójában nem kezdődött meg, az elévülési idő a szabadságvesztés tartamával meghosszabbodott.

A fent ismertetett törvényi szabályozás szerint a pénzbüntetés végrehajthatósága az előzetes letartóztatások, vagy szabadságvesztés(ek) fogatosítása alatt nem évülhet el, tekintet nélkül arra, hogy a terhelt milyen hosszú időt tölt fogva tartásban. [REDAKT] esetében az elévülés a szabadságvesztésből szabadulása időpontjában, 2016. október 7. napján kezdődött meg valójában (mivel addig nyugodott), ezért a feltételes szabadulás napján – a törvényi rendelkezés szerint – a szabadságvesztésre átváltoztatott pénzbüntetést végre kellett volna hajtani. Amennyiben a pénzbüntetést a terhelt, vagy a nevében más nem fizeti meg, az átváltoztatás miatt a terheltnek 348 napi szabadságvesztést kell letöltenie.

Álláspontom szerint a Bv. tv. fenti, a szabadságvesztésre átváltoztatott pénzbüntetés végrehajthatósága megszűnésével kapcsolatos szabályozása, illetve annak hiányossága alaptörvény-ellenes, ezért az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezése mellett – a Be. 266. § (1) bekezdés b) pontja alapján – [REDAKT] büntetés-végrehajtási ügyében az eljárást a 5.Bv.1843/2016/3. számú határozattal felfüggesztettem és a pénzbüntetés végrehajtását a 5.Bv.1843/2016/4. számú határozattal az Alkotmánybíróság döntéséig a Bv. tv. 16. §-ának (1) bekezdése alapján félbeszakítottam.

3.

A hivatkozott jogszabály alaptörvény-ellenességét egyebek mellett azzal indokolom, hogy a pénzbüntetés végrehajtásához hasonlóan szabályozza a közérdekű munka büntetés végrehajtását a Bv. tv. mind a szabadságvesztésre átváltoztatott, mind az át nem változtatott közérdekű munka büntetés esetében az elévülés nyugvása körében.

Ugyanis a Bv. tv. 14. §-ának (5) bekezdése szerint mind a két végrehajtási szakban lévő közérdekű munka büntetés elévülését említi, miszerint azok végrehajtását megszakítja a szabadságvesztés végrehajtása, illetve az előzetes letartóztatás végrehajtása.

Vizsgált a Bv. tv. 278. §-ának c) pontja, illetve 289. §-ának d) pontja szerint az elzárás, illetve a közérdekű munka, illetve azok hátralévő része nem hajtható végre, ha az ítélet jogerőre emelkedése után a terhelt öt évet vagy azt meghaladó időt töltött szabadságvesztésben vagy előzetes letartóztatásban.

A jogszabályhelyhez fűzött miniszteri indokolás szerint részben méltányossági, részben célszerűségi szempontokat figyelembe véve bizonyos esetekben az ítélet jogerőre emelkedése után bekövetkező okból a büntetés, illetve annak hátralévő része nem hajtható végre.

Nincs viszont ilyen, a végrehajthatóság megszűnésével kapcsolatos rendelkezés a szabadságvesztésre átváltoztatott pénzbüntetés (vagy egyébként a pénzbüntetés) vonatkozásában arra az esetre, ha a terhelt bármennyi időt töltött szabadságvesztésben, vagy előzetes letartóztatásban.

Megjegyzést érdemel, hogy a pénzbüntetés elévülésének korlátlan ideig történő nyugvása abban az

esetben jelentkezik, ha a pénzbüntetést a Bv. tv. 293. §-ának (3) bekezdése szerint a gazdasági hivatal jelzése alapján a büntetés-végrehajtási bíró átváltoztatta szabadságvesztésre és a terhelt hosszú ideig szabadságvesztés büntetést tölt, vagy előzetes letartóztatásban van.

Ha a pénzbüntetést nem változtatták át szabadságvesztésre, akkor a végrehajthatóságának megszűnése elévülés folytán bekövetkezhet, de a végrehajtási szabályok betartása esetén szinte kizárt annak lehetősége, hogy a meg nem fizetett pénzbüntetés úgy évül el, hogy azt nem változtatták át szabadságvesztésre. De a törvény szerint az át nem változtatott pénzbüntetés végrehajthatóságának elévülési ideje a szabadságvesztés végrehajtása alatt nem nyugszik.

Viszont egy fogva tartott terhelt esetében a meg nem fizetett pénzbüntetés szabadságvesztésre történő átváltoztatásának elmaradása ugyancsak kizártnak tekinthető, hiszen ha a pénzbefizetés nem érkezik meg, a gazdasági hivatal a fent írt jogszabályhely alapján jelzi ezt, és a büntetés-végrehajtási bíró a pénzbüntetést átváltoztatja szabadságvesztésre.

Ugyanakkor a pénzbüntetés végrehajthatóságának megszűnése elévülés folytán abban az esetben bekövetkezik, ha azt akár már szabadságvesztésre át is változtatták, de a terhelt ismeretlen helyen tartózkodik és a felkutatására tett intézkedések (jellemzően az elfogatóparancs kibocsátása) öt éven túl nem vezetett eredményre.

Álláspontom szerint alkotmányossági szempontból nem indokolható, hogy ha az állam méltányossági vagy célszerűségi szempontokat figyelembe vesz és megengedi, hogy az elítélten a hosszú időtartamú, legalább öt éves szabadságvesztés büntetése, vagy előzetes letartóztatása után a jogerős bírói ítélettel kiszabott közérdekű munka büntetés és elzárás nem hajtható végre, de – a törvényes végrehajtási rend szerint szabadságvesztésre átváltoztatott – pénzbüntetés esetében ez nem történhet meg.

Illetve az sem indokolható, hogy egy büntetési nem esetében a fent írtak szerinti többes szabályozás (attól függően, hogy a pénzbüntetést átváltoztatták-e, vagy sem, illetve a terhelt huzamos ideig fogva van-e más ügyében, vagy sem) szerepel a törvényben.

A Büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 33. §-ának (4) bekezdése, illetve a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (Be.) 354. §-ának (4) bekezdése b) pontjának értelmezése alapján a pénzbüntetés, a közérdekű munka büntetés és az elzárás azonos súlyú büntetési nemek.

A pénzbüntetés viszont az átváltoztatástól függetlenül pénzbüntetés marad és nem lesz szabadságvesztés büntetés.

Hosszú, akár évtizedekig tartó elévülési idő nyugvást a hatályos büntetőjogi szabályozás ismer a határozott idejű szabadságvesztés büntetés esetében, ugyanis a Bv. tv. 14. §-ának (1)-(7) bekezdései szerint egy szabadságvesztés büntetés mindaddig végrehajtásra vár, amíg végrehajtás alatt van egy annál súlyosabb és a végrehajtási sorban azt megelőző másik határozott tartamú szabadságvesztés büntetés.

A szabadságvesztés büntetés azonban a pénzbüntetésnél lényegesen súlyosabb büntetési nem, de a törvényi szabályozás a pénzbüntetés végrehajtását a rövidebb tartamú szabadságvesztéssel hozza egy szintre, holott az átváltoztatással a pénzbüntetés neme nem, csupán annak végrehajtási módja változik meg, mivel a pénzbüntetés akkor is megfizethető, ha azt a bíróság már átváltoztatta szabadságvesztésre (A Bv. tv. 293. § (1) bekezdése).

(Megjegyzést érdemel, hogy a Bv. tv. 31.§-a szerint az életfogytig tartó szabadságvesztés esetén a határozott ideig tartó szabadságvesztés, az elzárás és a közérdekű munka nem hajtható végre. Tehát következetes a jogalkotó, amikor a pénzbüntetés itt is kimarad a felsorolásból.

Viszont nem az a Bv. tv. 14. §-ának (4) bekezdésében történő szabályozáskor, miszerint a kényszergyógykezelés elrendelése a szabadságvesztés, az elzárás, a közérdekű munka és a javítóintézeti nevelés végrehajtását megszakítja. Itt ugyanis éppen ellentétesen az előbbi szabályozással, az idő a pénzbüntetés elévülése felé telik a kényszergyógykezelés alatt álló terhelt esetében.)

A pénzbüntetés végrehajtása törvényi szabályozásának alkotmányjogi értelmezését tovább zavarja a hatályos 5/2008. számú Büntető jogegységi határozat. E szerint a jogerős ügydöntő határozattal kiszabott pénzbüntetés a pénzbüntetésre irányadó általános szabályok szerint évülhet el akkor is, ha azt utóbb fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre változtatják át.

Egyrészt ugyanis a jogegységi határozat meghozatalakor még a büntetések és intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. tvr., illetve a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. tv. volt hatályban – a büntetés elévülésére vonatkozó szabályozás ekkor még Btk.-ban volt elhelyezve – és a jogegységi határozat szövegezése is a meghozatalakor hatályos jogszabályoknak megfelelő. (Például a jogegységi határozat a pénzbüntetés végrehajthatósága megszűnése esetében az akkori szabályozásnak megfelelő 3 éves elévülési időt említ, holott jelenleg az egységesen minden büntetés esetében legkevesebb 5 év.)

Másrészt a jogegységi határozat szerint „a Bv.tvr. 23. §-a kizárólag a szabadságvesztés büntetés végrehajtására tartalmaz elévülést félbeszakító rendelkezést. A pénzbüntetés (és a közérdekű munka) végrehajthatóságának az elévülését az sem szakítja félbe, ha az elítélten az elévülési idő alatt egy másik büntetőügyben kiszabott szabadságvesztést hajtának végre. Miután pedig a szabadságvesztésre átváltoztatott pénzbüntetés lényegileg az átváltoztatás ellenére is pénzbüntetés és nem szabadságvesztés, a Bv.tvr. felhívott rendelkezése erre az esetre nem alkalmazható.”

Az idézetektől, az akkori jogszabályi rendelkezésektől eltérő a ma hatályos jogi szabályozás a Bv. tv. 14. §-ának (5) bekezdésében, s bár a Kúria e jogegységi határozatot nem helyezte hatályon kívül, álláspontom szerint az már nem alkalmazható és értelmezhetetlen a hatályos jogban.

Ahogy fent említettem, az továbbra is áll, hogy az átváltoztatással a pénzbüntetés neme nem, csupán annak végrehajtási módja változik meg, mivel a pénzbüntetés akkor is megfizethető, ha azt a bíróság már átváltoztatta szabadságvesztésre (A Bv. tv. 293. § (1) bekezdése).

4.

Magyarország Alaptörvényének B) cikke (1) bekezdése értelmében Magyarország független, demokratikus jogállam.

A 11/1992 (III.5.) AB határozatában az Alkotmánybíróság kifejti, hogy „jogállami értékrend alapján, jogállami garanciák mellőzésével még igazságos követelés sem érvényesíthető.”

Ugyanebben a határozatában az Alkotmánybíróság ismét rámutatott arra, hogy „a jogállam fogalmának értelmezése az Alkotmánybíróságnak is egyik fontos feladata. Az Alkotmánybíróság a jogállamiság alapértékét kitöltő elveket – a jogszabályok felülvizsgálata során – az Alkotmány valamely konkrét rendelkezésével való összhang alapján vizsgálja. A jogállamiság elve azonban, ezekhez a konkrét alkotmányos szabályokhoz képest nem kiegészítő, másodlagos szabály, s nem pusztán deklaráció, hanem önálló alkotmányjogi norma, aminek sérelme önmagában is megalapozza valamely jogszabály alkotmányellenességét. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a jogbiztonság szorosan a jogállamiság alkotmányjogi elvéhez kapcsolódik.”

.....A jogbiztonság – az Alkotmánybíróság értelmezésében – az államtól és elsősorban a jogalkotótól azt várja el, hogy a jog egésze, egyes részterületei és egyes szabályai is világosak,

egyértelműek, hatásukat tekintve kiszámíthatóak és a norma címzettjei számára a büntetőjogban is előre láthatóak legyenek.”

A határozat rámutat arra is, hogy „a büntetőjog elévülési szabályai a törvényes büntetőjogi felelősségre vonást biztosítják, azáltal, hogy időbeli korlátok közé szorítják az állami büntetőhatalom gyakorlását. A büntetőhatalom gyakorlására rendelt hatóságok mulasztása vagy a kézrekerítés eredménytelensége – mint kockázat – az államot terheli. Ha az elévülés bekövetkezett, a büntetethőség kizárása alanyi jogként illeti meg az elkövetőt.”

Másrészt viszont „...alkotmányos jogállamban az államnak nincs és nem lehet korlátlan büntető hatalma. Mégpedig azért nem, mert maga a közhatalom sem korlátlan.”

Az Alkotmánybíróság 16/2014. (V. 22.) AB határozatához fűzött különvélemény hasonló gondolatmenet szerint arról szól, hogy „az alkotmányos büntetőjog által szabott korlátok a büntetőjogi felelősségi rendszer valamennyi elemére és intézményére vonatkoznak. Ennek megfelelően a büntető jogkövetkezményekre, illetőleg azok végrehajtására is irányadónak kell tekinteni ezen alkotmányos elveket, vagyis a büntetések elévülésére vonatkozó rendelkezések alkotmányosságának megítélésakor is vizsgálni kell a jogbiztonság követelményének az érvényesülését.”

A különvélemény [65] bekezdése szerint „a büntetőjognak a büntetések végrehajtására vonatkozó elévülési szabályai időbeli korlátok közé szorítják az állami büntetőhatalom gyakorlását. Általánosan elfogadott, hogy bizonyos idő elteltével a büntetés már nem tudja betölteni a célját, nem váltja ki a szankcionálás által kívánt joghatást. A büntetés generálpreventív célja az elrettentés és a „jogi béke” visszaállítása, amelynek túl hosszú idő elteltével már nem lesz létjogosultsága. Az idő múlásával továbbá a speciálpreventív hatás – tehát, hogy az elkövető ne kövessen el újra bűncselekményt – is elvész, ha azt a cselekménytől túlzottan távoli időpontban lehet csupán az elkövetővel szemben érvényesíteni. A büntetőhatalom gyakorlására rendelt hatóságok mulasztása vagy a kézre kerítés eredménytelensége – mint kockázat – az államot terheli. Ha az elévülés bekövetkezett, a büntetés végrehajtásának kizárása alanyi jogként illeti meg az elkövetőt.”

Álláspontom szerint nem felel meg a jogállamiságból levezethető jogbiztonság és a jogi norma kiszámíthatóságához fűződő alkotmányos, illetve alaptörvényi követelménynek az olyan jogi szabályozás, amely egy bizonyos büntetési nem esetében indokolatlan különbséget tesz a büntetés végrehajthatóságának elévülése tekintetében és a többi – súlyában azonos – büntetési nem végrehajthatóságához képest lényegesen kedvezőtlenebb szabályokat tartalmaz. Illetve a jogintézmény kodifikálása is következetlen, utalok itt a pénzbüntetés elévülésének többes szabályozására.

Álláspontom szerint nem felel meg a Bv. tv. 292-293. §-aiban lévő jogi szabályozás a jogállamiság követelményének, mivel nincs minden elítélre egyértelműen meghatározott felső időbeli korlátja (a szabadságvesztésre átváltoztatott) pénzbüntetés végrehajthatósága elévülés folytán történő megszűnésének, amennyiben a terhelt a pénzbüntetés átváltoztatása után, de a meg nem fizetése előtt szabadságvesztés büntetést töltött, vagy előzetes letartóztatásban volt és ezáltal addig a pénzbüntetés elévülése nyugodott.

Kétségtelen, hogy az állam jogos igénye az, hogy a jogerősen kiszabott pénzbüntetést az elítélt megfizesse. De ez az igény egy jogállamban nem lehet időben korlátlan, amint arra a fent írtak szerint az Alkotmánybíróság korábban rámutatott.

Amennyiben viszont hasonló súlyú büntetések (a közérdekű munka büntetés, vagy az elzárás) esetében olyan elítéltnél, aki öt évet töltött előzetes letartóztatásban, vagy szabadságvesztésben, a

Budapest Környéki Törvényszék
Büntetés-végrehajtási Csoport
5.Bv.1843/2016/8.

jogalkotó – méltányossági, illetve célszerűségi szempontok miatt – ennyi idő elteltével lemond a büntetés végrehajtásáról, akkor a meghatározott időt szabadságvesztésben vagy előzetes letartóztatásban töltött, pénzbüntetésre ítélnél a pénzbüntetés végrehajthatóságának megszűnését törvényileg ki kellene mondani.

Ugyanis a jogállamisággal az sem egyeztethető össze, hogy a terhelt a szabadságvesztésre átváltoztatott pénzbüntetést bármikor megfizetheti és az állam időkorlát nélkül követelheti a büntetés összegét, hiszen „a büntető hatalom gyakorlása is keretek közé van szorítva” és „alkotmányos jogállamban az államnak nincs és nem lehet korlátlan büntető hatalma”, illetve „jogállami értékrend alapján, jogállami garanciák mellőzésével még igazságos követelés sem érvényesíthető.”

5.

Mindezekre figyelemmel a már hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján a Budapest Környéki Törvényszék büntetés-végrehajtási bírójaként a Budapest Környéki Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportjának 5.Bv.1843/2016. számú ügyében kezdeményezem az egyedi normakontroll iránti eljárást.

Az eljárás megindítására vonatkozó írásbeli indítványomat az Abtv. 53. § (1) bekezdése alapján közvetlenül terjesztem elő a Tisztelt Alkotmánybíróságnál és kérem, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, az Abtv. 46. §-ának (2) bekezdése c) pontja alapján, hogy a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvénynek a pénzbüntetés végrehajtásával kapcsolatos 292-293. §-aiban szereplő jogi szabályozás Alaptörvényből levezethető lényeges tartalma hiányos, és ezért az Abtv. 46. §-ának (1) bekezdése alapján állapítsa meg a jogalkotó általi mulasztással előidézett alaptörvény-ellenesség fennállását és a mulasztást elkövető szervet (az Országgyűlést) – határidő megjelölésével – hívja fel feladatának teljesítésére.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a kezdeményezéssel összefüggésben hozott döntését az Abtv. 66. §-ának (1) bekezdése alapján szíveskedjen a Budapest Környéki Törvényszék Büntetés-végrehajtási Csoportjának (Postacím: 1590 Budapest Pf. 225/4.) megküldeni.

A bíróság a kezdeményezéshez mellékelten megküldi az 5.Bv.1843/2016. számú ügyiratokat.

Budapest, 2016. november 21. napján

Tisztelettel:

██████████ sk.
büntetés-végrehajtási bíró

A kiadmány hitelül:

